pag. 51.

tuli ja raskeid haigusi: lõunud keegi jeelt pereest / kus Tõnu oli / lenna mullikast, jõe põrsast j. n. e. Nüüd, kohe olnud asjal eriusliõjega astetud ebonaad pole ilmaski õunistanud. Muidu mingi arsti retsiga hõigusest lahti ei jõua, kui „Tõnni ei lase". Tõnni laskmine on järgmine: „peab tagga juure — nüüpuhe juure minema, kes Tõnni oskab lasta (selle valdaus peab praegu veel 2 nüüpuht teska olema). Tark pomiseb mitmedpuhe jõnn, mida muidugi keegi teine ei tea ja viib jõevadki võõrastele teadmatuks, kees jüis veel mõne viguriteiga kallal ja laeb jüis purji sula õbedaga, rauapolbuhe kingnaelaõega ja rõbjaõega ära nüüg lasteb jüis jõnna poole hiilgi, kuskaige aravab selle Tõnni vakaderad, milleõt ta haigus jõa õõtigus peab kohe kui kõõga ära mõetud olema. Mõned mineteaad Tõnni laskmise ajamell — „Tõnni ell tuld andma", aga laskjat — „tuleandjaks."

Et Tõnni vaevade arst Wändra valdas ikka juuremaks kasvõd ja nendega, nii kuidas rahvas upub, ocahaigusid rohkem laiali (augenemad: küll ja entuks küll kuduraks inimesi jõeimad, võtsud Wändra õpetaja*) nõuaks neid ära kuscata. Sema nõudmise peale oli rahvas oma Tõnnid Wändra Tihasella jõkke ära õputanud. Rahvas upub tõna põimeni nes nüüd jeelt jõeõt ehk teseõt kahteõt, nuselma Tõnni vakad olnud läbi lõhki ja talle õõna meelde tuleb, jõe jaab kohe haigusõe, aga ei meelde ei tule jüis haigusõe jaa jüis misjuguse tahtes. Peale ülewalmetud Tõnni vaeva kuuramiõt on ikkes ehk teises peres veel

*) Rahvas nimetab õpetajat, kes Tõnni vaevaõid ära kuscas liia nime jaell Hõdeb.